

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΟΥΚΑΚΟΣ

ΑΙΧΜΕΣ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ

FYLATOS PUBLISHING

Copyright για την ελληνική έκδοση
Εμμανουήλ Δουκάκος
© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing, Θεσσαλονίκη 2023

Συγγραφέας: ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΟΥΚΑΚΟΣ

Επιμέλεια: © Fylatos Publishing
Γραφιστική επιμέλεια: Χρύσα Γκανούδη © Fylatos Publishing

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη και του συγγραφέα, κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing
e-mail: contact@fylatos.com
web: www.fylatos.com

ISBN: 978-960-658-211-0

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΟΥΚΑΚΟΣ

ΑΙΧΜΕΣ

ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ

Εκδόσεις Φυλάτος
Fylatos Publishing
MMXXIII

*Το βιβλίο είναι αφιερωμένο σε όλους εσάς,
τους αναγνώστες που το επιλέξατε.*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο Νικόλαος Καλογερόπουλος ήταν ένας πολιτικός με μεγάλη εμπειρία στην πολιτική σκηνή. Ήταν η δεύτερη θητεία του, από τη θέση του Πρωθυπουργού, με εκατόν εβδομήντα βουλευτές, και παρόλα αυτά, βίωσε μια από τις δυσκολότερες στιγμές στην καριέρα του. Η χώρα βρισκόταν μεσούσης, της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης της σύγχρονης ιστορίας της. Και ο λαός βρισκόταν σε προφανή κόπωση καθότι η άσχημη οικονομική, και ψυχολογική κατάσταση είχε επηρεάσει αρνητικά την πλειοψηφία του πληθυσμού. Δεδομένου του υψηλού δημόσιου χρέους, η Ελλάδα δεν μπορούσε πλέον να δανειστεί, από τις ξένες αγορές, όποτε κινδύνευε με άτακτη χρεοκοπία. Οι υπόλοιποι πολιτικοί ηγέτες της Ένωσης, ζητούσαν από την κυβέρνηση εντόνως, να λάβει επιπλέον σκληρότερα οικονομικά μέτρα και περαιτέρω αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις κατά του λαού του, έτσι ώστε να αντεπεξέλθει στη δύσκολη οικονομική πολιτική της Ένωσης με απώτερο στόχο, τη διαφύλαξη του κοινού νομίσματος.

Η Ένωση απαιτούσε από τη χώρα να δανειστεί, ένα μεγάλο ποσό χρημάτων για να διευθετηθεί το δημόσιο χρέος της, που είχε ήδη ξεπεράσει το 123% του ΑΕΠ¹, ενώ το έλλειμά της ήταν 14.6%

Παρόλο που μπορούσε να μοιράζεται με κάποιον όλη αυτή την ευθύνη, μιας και ο γιος του ο Δημήτρης Καλογερόπουλος, ήταν ο Υπουργός Οικονομικών, ο ίδιος ένωθε περισσότερο από όλους το βάρος της κατάστασης στους ώμους του. Ήθελε να αλλάξει πλέον την πολιτική του εντελώς! Διέκρινε πως μόνο τώρα θα είχε αυτή την ευκαιρία και το χρονικό ση-

1 ΑΕΠ: Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν

μείο που διάβαινε όντας στο τιμόνι της Κυβέρνησης ήταν καθοριστικό.

Ένωθε δυνατός για να κάνει τη μεγάλη ανατροπή, ενάντια σε όλους και σε όλα. Χωρίς προσωπικό συμφέρον. Με μόνο κριτήριο το καλό του λαού του, χωρίς προσωπικές φιλοδοξίες, δίχως να υπολογίζει το πολιτικό κόστος.

Παράλληλα όμως, ένωθε αδύναμος, με δεμένα τα χεριά. Δεν του ήταν καθόλου εύκολο να αντιμετωπίσει τις όποιες οικονομοτεχνικές δυσκολίες που θα ανέκυπταν, τις αναταράξεις εντός του κόμματός του, αλλά και της ίδιας της Κυβέρνησης. Επιπλέον, είχε να αντιμετωπίσει την αντιπολίτευση που σχεδόν στο σύνολό της ήταν εξολοκλήρου “ταγμένη”, υπέρ νέων αντιλαϊκών μέτρων, και νέων υπέρογκων δανείων από τους ξένους εταίρους.

Όμως πάνω από όλα, ήταν οι προσωπικοί του «αόρατοι» εχθροί. Καθότι για πολλά χρόνια, σχεδόν από την αρχή της καριέρας του ήταν μέλος μιας μυστικιστικής ομάδας, μιας σέκτας επιφανών ανθρώπων. Είχε ορκιστεί, όπως και όλα τα άλλα μέλη, να συντάσσεται με τους στόχους της. Όποιοι και να ήταν αυτοί, και άσχετα με το αν τον έβρισκαν πάντοτε σύμφωνο ή όχι. Είχε πάρει τον όρκο της σιωπής, δεν μπορούσε να μιλήσει πουθενά, αλλά ακόμα και αν το τολμούσε, τότε αυτό που είχε συμβεί, πριν από πολλά χρόνια και εξακολουθούσε να τον στοιχειώνει, αυτό που δεν το είχε πει ποτέ σε κανέναν, αυτό που μόνο ο ίδιος και μερικά άτομα από τη μυστική ομάδα το γνώριζαν, θα ερχόταν στη δημοσιότητα!

Έμπιστό του πρόσωπο εκτός του υπουργού οικονομικών, ήταν και ο Αλέξανδρος Δουμπιώτης, ο υπουργός εξωτερικών. Ο οποίος συμμετείχε από την ίδια θέση και στις δυο θητείες της Κυβέρνησης. Νέος και φιλόδοξος, ο Αλέξανδρος, είχε ως μοναδικό του στόχο, να πάει την Ελλάδα μπροστά, με όποιο τίμημα. Αυτήν η τόλμη του πάντα, τον γοήτευε και γι' αυτό του ανέθεσε και έναν από τους πιο σημαντικούς και ενεργούς ρόλους μέσα στην κυβέρνηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Αν κανένας δε διακινδύνευε ποτέ τίποτα,
ο Μιχαήλ Άγγελος θα είχε ζωγραφίσει
το δάπεδο της Καπέλα Σιστίνα

Neil Simon

Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Παναγιώτης Καρυπίδης, βρίσκεται, στο ακατάστατο γραφείο του, στη Βουλή των Ελλήνων. Μόλις έχει ολοκληρώσει την τηλεφωνική συνομιλία, που είχε με τον Πρωθυπουργό. Κατά τη διάρκειά της, ο Πρωθυπουργός του ανέφερε την πρόθεσή του, για τη στάση που θα ήθελε να κρατήσει από εδώ και πέρα ως προς την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Η ώρα όμως είχε περάσει, και ετοιμάζεται να αναχωρήσει προς την οικία του. Παίρνει το μπλε σακάκι του κουστουμιού του και αναχωρεί.

Στον διάδρομο, επικρατεί η απόλυτη ησυχία. Προχωρά και φτάνει στους ανελκυστήρες, που οδηγούν στο υπόγειο πάρκινγκ της Βουλής. Καθώς ανοίγουν οι μεταλλικές πόρτες, συναντά μια γνώριμη φιγούρα και κάνουν χειραψία.

-Καλησπέρα, τι κάνεις Λεωνίδα; Τέτοια ώρα είσαι ακόμα εδώ; είπε απορημένος ο Καρυπίδης...

-Καλά είμαι, να έπρεπε να τελειώσω κάτι, εσύ πώς είσαι;

-Καλά και εγώ!

-Είσαι σίγουρος; του απάντησε εκείνος με μια δόση ειρωνικού σχολιασμού.

-Τι εννοείς;

Εκείνη τη στιγμή αισθάνεται ξαφνικά, ένα κύμα ρεύματος να τον χτυπάει, ξεκινώντας πίσω στην πλάτη και να καταλήγει μπροστά στην καρδιά. Νιώθει απότομα έντονη δυσφορία και ασυναίσθητα πιάνει με το δεξί του χέρι το στήθος του, στο σημείο που βρίσκεται η καρδιά του. Ο άνδρας με τον οποίο μέχρι πριν από λίγο συνομιλούσε, εξέρχεται βιαστικά, αφού προηγουμένως είχε φροντίσει να αφαιρέσει τα γάντια μιας χρήσης που φορούσε, και είχε πατήσει το κουμπί για το δεύτερο υπόγειο της Βουλής. Ο Αντιπρόεδρος προσπαθεί απεγνωσμένα, να πάρει μια ανάσα, όμως ο πόνος στο στήθος του είναι τόσο έντονος, που τον αναγκάζει να χάσει τις αισθήσεις του και να πέσει στο πάτωμα, την ίδια στιγμή που ο ανελκυστήρας έχει φτάσει στο δεύτερο υπόγειο και ανοίγουν οι πόρτες. Εκείνη την ώρα, ένας από τους βουλευτές της Κυβέρνησης, που έφευγε με το ηλεκτρικό υπηρεσιακό όχημα σταματάει. Ανοίγει

απότομα την πόρτα του οδηγού και τρέχοντας οδηγείται στον ανελκυστήρα.

-Παναγιώτη! Είσαι καλά;

Μία ώρα αργότερα στο Μέγαρο Μαξίμου...

Στο πρωθυπουργικό του γραφείο στο Μέγαρο Μαξίμου, ο Πρωθυπουργός Νικόλαος Καλογερόπουλος, κάθεται στη δερμάτινη αναπαυτική πολυθρόνα του. Μια ηρεμία τον διακατέχει καθώς διαβάζει κάποια από τα τελευταία έγγραφα της ημέρας, όμως ο ξαφνικός ήχος του τηλεφώνου του αποσπά αμέσως την προσοχή. Η ώρα κόντευε μία μετά τα μεσάνυχτα, και διαισθάνθηκε ότι αυτό το τηλεφώνημα θα του προκαλούσε μεγάλη αναστάτωση.

Στην άλλη γραμμή βρισκόταν ο Διευθυντής του νοσοκομείου, στο οποίο είχε μεταφερθεί ο Παναγιώτης Καρυπίδης νωρίτερα.

-Κύριε Πρωθυπουργέ, με συγχωρείτε για το ακατάλληλο της ώρας, όμως έχει συμβεί κάτι το τραγικό.

-Τι συνέβη;

-Ο Αντιπρόεδρος κύριος Καρυπίδης έπαθε ανακοπή καρδιάς, κάναμε ότι μπορούσαμε, όμως... λυπάμαι!

-Πότε έγινε; Τόσο ξαφνικά; Πριν από λίγο μιλήσαμε στο τηλέφωνο! Πραγματικά είναι τραγικό! Σας ευχαριστώ κύριε Διευθυντά!

Ο υπεύθυνος ασφαλείας της πύλης, μπαίνει από την κεντρική είσοδο του μεγάρου που βρίσκεται στην Ηρώδου Αττικού 19. Στα χέρια του κρατάει σφιχτά έναν φάκελο, επάνω του αναφέρει: «Άκρως εμπιστευτικό, να παραδοθεί αποκλειστικά στον ίδιο τον κύριο Καλογερόπουλο». Διασχίζει με γοργό διασκελισμό όλον τον κεντρικό διάδρομο, περπατώντας επάνω στο φρέσκο γυαλισμένο γρανιτένιο δάπεδο, που αποτελείται από ένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο γεμάτο από ασπρόμαυρους ρόμβους.

Φτάνει την άσπρη σκάλα που είναι ντυμένη με τη χαρακτηριστική κόκκινη μοκέτα στο κέντρο της και οδηγεί στο επά-

νω όροφο, όπου βρίσκεται και το γραφείο του Πρωθυπουργού. Φτάνοντας στον επάνω όροφο μπαίνει στην πρώτη πόρτα αριστερά, και στη συνέχεια διασχίζει τον διάδρομο που βρίσκεται μπροστά του. Σταματάει στην πόρτα δεξιά και χτυπά.

Η Άννα Αποστολάκη αρχειοθετεί κάποια από τα έγγραφα της ημέρας και ετοιμάζεται να δει το αυριανό πρόγραμμα του Πρωθυπουργού για μια ακόμα φορά. Είναι εδώ και αρκετά χρόνια η ιδιαίτερα γραμματέας του Πρωθυπουργού, από τότε που ο ίδιος έγινε για πρώτη φορά αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Μελαχρινή, μετρίου αναστήματος, έχοντας πάντα τα μαλλιά της πιασμένα και με συντηρητικό ντύσιμο πάντοτε. Απόφοιτος πολιτικών επιστημών του Αριστοτέλειου πανεπιστημίου. Ήταν λίγο πιο κάτω από την πέμπτη δεκαετία της ζωής της.

-Ναι, παρακαλώ.

-Καλησπέρα σας, έχει φτάσει αυτός ο φάκελος για τον κύριο Πρωθυπουργό, είναι επείγον μου είπαν.

-Ωραία, αφήστε τον εδώ θα τον παραδώσω.

Μετά από λίγα λεπτά ακούγονται δυο κοφτά χτυπήματα στη βαριά δρύινη πόρτα του πρωθυπουργικού γραφείου.

-Παρακαλώ!

-Συγνώμη που διακόπτω, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά άφησαν αυτόν τον φάκελο πριν από λίγο και είναι εμπιστευτικός, μάλιστα με ενημέρωσαν ότι είναι επείγον.

-Σε ευχαριστώ πολύ Άννα! Θέλω να ετοιμάσεις και μια δήλωση για τον τύπο, μόλις ενημερώθηκα ότι πριν από λίγο πέθανε από ανακοπή ο κύριος Αντιπρόεδρος!

Στο άκουσμα του θανάτου του σοκαρίστηκε τόσο, που για μια στιγμή έμεινε εντελώς άφωνη!

-Λυπάμαι πολύ, κρίμα! Ήταν πολύ καλός άνθρωπος. Είναι μια μεγάλη απώλεια για όλους μας!

-Όντως, χάθηκε ένας μεγάλος πολιτικός και φίλος. Θα περιμένω το κείμενο για να το ανακοινώσουμε.

-Μάλιστα, κύριε Πρωθυπουργέ θα το ετοιμάσω αμέσως!

Στο γραφείο του έστεκε ο φάκελος που είχε φέρει η γραμματέας του, δίπλα ακριβώς από τη φωτογραφία του γιου του από την ορκωμοσία της Κυβέρνησης.

Ο φάκελος, ήταν μικρός, λευκός με ένα υδατογράφημα, δυο ανάγλυφα γράμματα ξεχώριζαν J. D. Η τελευταία φορά που τα είχε ξαναδεί, ήταν το βράδυ των εκλογών, πριν ξεσπάσει η οικονομική κρίση πριν από περίπου τρία χρόνια.

Τα αρχικά που είχε από έξω, ανήκαν σε έναν μεγάλο Ευρωπαϊκό επιχειρηματία, που κατείχε πολύ σημαντική θέση στη μυστική ομάδα. Τον άνοιξε με μεγάλη διστακτικότητα, και καθώς το διάβασε αντίκρισε αυτό που φοβόταν.

“Εάν κάνεις πράξη όσα σκέφτεσαι, τότε θα χάσεις και όσα αγαπάς!”

Αμέσως αισθάνθηκε πανικό. Αν και ήταν ο πιο ισχυρός άνδρας της χώρας, εκείνην την ώρα ένιωσε τρόμο! Αμέσως σκέφτηκε... «πώς είναι δυνατόν; Πώς έχουν μάθει τι σκέφτομαι να κάνω;»

Στο μυαλό του ήρθαν, συνειρμικά οι εικόνες από τη συνάντησή του, που είχε πριν από δύο ημέρες με τον Αλέξανδρο...

-Αλέξανδρε, θέλω να σου μιλήσω για κάτι που σκέφτομαι από καιρό τώρα! Παίρνει ένα χαρτί σημειώσεων και την πένα του, και γράφει...

«Θέλω να αλλάξω εντελώς την οικονομική μας πολιτική, ο κόσμος δεν αντέχει άλλο τη λιτότητα!»

Του το δείχνει, ενώ παράλληλα του λέει...

-Σκέφτηκα μήπως μπορούσαμε να βάλουμε, κάποιον τρόπο ρύθμισης στους οφειλέτες του δημοσίου.

Ο Αλέξανδρος τον ακούει με μεγάλη προσοχή και ενδιαφέρον, κοιτάει το χαρτί ενώ συγχρόνως έχει αντιληφθεί ότι για κάποιον λόγο, δεν μπορεί να εκφραστεί ελεύθερα ο Καλογερόπουλος.

-Ναι, Πρόεδρε συμφωνώ, όμως πως μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο; του απαντά...

-Κάτι έχω σκεφτεί, και θα χρειαστώ τη βοήθειά σου! Χαμηλώνοντας απότομα τη φωνή του, σχεδόν ψιθυρίζοντας,

σκύβει κοντά του και του λέει... «Όμως να γνωρίζεις ότι αυτό είναι πολύ επικίνδυνο!»

-Γιατί το λέτε αυτό; απαντά και αυτός ψιθυριστά.

-Δεν καταλαβαίνεις;

Και τότε παίρνει πάλι τη χρυσή πένα που είχε επάνω στο γραφείο, καθώς και μια λευκή σελίδα χαρτί και ξεκινάει να γράφει:

«Νομίζεις ότι θα μας αφήσουν να το κάνουμε έτσι απλά; Τα συμφέροντα είναι πολύ μεγάλα Αλέξανδρε! Δε θέλω να τα πούμε εδώ μέσα, έχω την αίσθηση ότι το γραφείο μου παρακολουθείτε! Θα σε συναντήσω στο κτίριο της Βουλής καλύτερα κάποια άλλη στιγμή, θα σε ενημερώσω τότε.»

-Εντάξει, Πρόεδρε! Θα πρέπει να σας αφήσω τώρα, έχω μια συνάντηση με τον Κινέζο Πρόσβη.

-Καλώς, θα μιλήσουμε αργότερα λοιπόν!

Καθώς αποχωρούσε από το γραφείο του ο Αλέξανδρος, διάφορες σκέψεις ερχόταν στο μυαλό του...

«Τι δεν μπορούσε να μου πει, και από ποιους να παρακολουθείται το γραφείο του Πρωθυπουργού; Ο ίδιος... πώς να το είχε αντιληφθεί;»

Έκτος από τον Αλέξανδρο Δουμπιώτη, τρία ακόμα άτομα γνώριζαν την πρόθεσή του για την αλλαγή της οικονομικής πολιτικής. Και οι τρεις τους όμως, ήταν έμπιστα άτομα και πολύ κοντά στον Πρόεδρο όλα αυτά τα χρόνια! Ο ένας εκ των οποίων μάλιστα, ήδη ήταν νεκρός!

Στο γραφείο της Άννας, ακούγεται η φωνή του Πρωθυπουργού από τη συσκευή ενδοεπικοινωνίας.

-Άννα, μπορείς να έρθεις μια στιγμή;

Μπαίνοντας στο γραφείο του η Άννα, διαισθάνθηκε ότι κάτι σοβαρό έπρεπε να έγραφε εκείνος ο φάκελος, άλλωστε το βλέμμα του είχε κάτι το σκοτεινό, και το πρόσωπό του είχε πάρει μια άγρια όψη!

-Άννα, θέλω να μου κανονίσεις απόψε μια συνάντηση στο γραφείο μου στη Βουλή, με τον υπουργό Οικονομικών, τον υπουργό Εξωτερικών και τον Διοικητή της Τράπεζας της

Ελλάδος αμέσως! Επίσης, θέλω να μου κλείσεις μια συνάντηση το συντομότερο με τον Αρχηγό της Αστυνομίας!

-Μάλιστα κύριε Πρόεδρε θα το κανονίσω άμεσα!

Δεν ήταν καθόλου σίγουρος ότι ο θάνατος του Αντιπροέδρου, ήταν αποκλειστικά από φυσικά αίτια! Σκέφτηκε πως κάποιος από όλους, πρέπει να έχει μιλήσει και η πρόθεσή του να είχε φτάσει μέχρι τη μυστική ομάδα.

Την επόμενη ημέρα από τον θάνατο του Αντιπροέδρου, το απόγευμα στο γραφείο του Πρωθυπουργού στη Βουλή...

Η γραμματέας του Πρωθυπουργού χτυπά την πόρτα του γραφείου.

-Ναι!

-Κύριε Πρόεδρε, ήρθε ο Αρχηγός της αστυνομίας!

-Να περάσει αμέσως, και μη μας ενοχλήσει κανείς, ακόμα και όταν έρθουν οι Υπουργοί και ο Διοικητής της τράπεζας, να περιμένουν έξω σε παρακαλώ!

-Θα το φροντίσω Πρόεδρε!

-Καλησπέρα σας, κύριε Πρωθυπουργέ! είτε ο Αντιστράτηγος Αντώνης Βασιλακόπουλος

-Αντώνη, κάθισε σε παρακαλώ! Σε κάλεσα να μιλήσουμε, σχετικά με τον θάνατο του Αντιπροέδρου!

-Τι θέλετε να μου πείτε;

-Έχω μια υποψία και θέλω να δω, αν είναι βάσιμη ή όχι. Θέλω όμως να ερευνήσεις εσύ προσωπικά αυτήν την πιθανότητα. Την πιθανότητα ο θάνατός του να οφείλεται, σε κάποια εγκληματική ενέργεια και όχι σε φυσικά αίτια.

-Σοβαρά; Υπάρχουν τέτοιες ενδείξεις; Έχετε κάποια σχετική πληροφορία από κάπου;

-Όχι προς το παρόν! Και αυτό είναι που θέλω να ερευνήσεις, θέλω να δεις τι έκανε από τις 23:00 μέχρι τη στιγμή που πήγε στο νοσοκομείο με το ασθενοφόρο, να εντοπίσεις όλες τις κινήσεις του, με κάθε λεπτομέρεια! Φυσικά δε θέλω να αναφέρεις πουθενά τίποτα απολύτως, ούτε καν στον Υπουργό τα αποτελέσματά της ερευνάς σου! Αποκλειστικά και μόνο σε έμενα, και το συντομότερο δυνατόν σε παρακαλώ!

-Μάλιστα! Θα το φροντίσω αμέσως με άκρα μυστικότητα, και θα σας ενημερώσω!

-Καλώς, σε ευχαριστώ πολύ!

Η σκέψη ότι, υπάρχει κάποια πιθανότητα να έχει γίνει δολοφονία εξαιτίας της απόφασής του, τον έκανε να νιώθει αφενός ένοχος και αφετέρου πιο αποφασισμένος από ποτέ ώστε να διεκπεραιώσει την απόφασή του!

Εκείνην τη στιγμή ο ήχος του κινητού του τηλεφώνου ακούγεται, βγάζει από τη τσέπη του σακακιού του, ένα μικρό τηλέφωνο, παλιάς τεχνολογίας που δεν είχε ούτε καν κάμερα, και απαντά στην απόρρητη κλήση!

-Καλογερόπουλε! Σου είπαμε να μην το συνεχίσεις. Την επόμενη φορά δε θα υπάρχει άλλη προειδοποίηση! ακούστηκε ένας άντρας να λέει με αλλοιωμένη φωνή!

Δίχως να προλάβει καν να απαντήσει, η κλήση τερματίστηκε! Με μιας, και χωρίς δεύτερη σκέψη, ενστικτωδώς αρπάζει το κινητό τηλέφωνο και το πετάει στον τοίχο. Εκείνο διαλύεται αμέσως!

«Φτάνει ως εδώ! Εγώ θα κάνω αυτό που πρέπει και όχι ότι μου λέτε εσείς καθίκια!» αναφώνησε με οργή!

Ακούγεται ο ήχος της πόρτας να ανοίγει απότομα...

-Είστε καλά; άκουσα φασαρία και νόμιζα ότι κάτι πάθατε;

-Μια χαρά είμαι Άννα, μην ανησυχείς! Οι Υπουργοί έχουν έρθει;

-Ναι μόλις τώρα!

-Να περάσουν.

-Μάλιστα.

Οι τρεις άνδρες, εισέρχονται στο γραφείο του Πρωθυπουργού, η σύντομη ειδοποίηση που είχαν για αυτήν τη συνάντηση, έκανε και τους τρεις να είναι αμίλητοι μεταξύ τους έχοντας μια έντονη ανησυχία, δεδομένου ότι κανείς τους δε γνώριζε το θέμα της σύσκεψης.

-Καθίστε κύριοι. Με συγχωρείτε για την απρόοπτη και έκτακτη σύσκεψη. Όμως σας κάλεσα εδώ για να σας εξηγήσω την απόφασή μου. Θέλω να αλλάξω οικονομική πολιτική προς

όφελός του λάου μας. Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό θέτει πολλά σε κίνδυνο και απαιτεί απόλυτη εχεμύθεια από εσάς!

-Τι εννοείται κύριε Πρόεδρε;

-Εννοώ ότι σκέφτομαι την πιθανότητα να λάβουμε χρηματοδότηση εκτός της Ένωσης!

-Πώς είναι εφικτό όλο αυτό; Δεν έχουμε χρόνο να κάνουμε κάτι τέτοιο μέχρι την επόμενη οικονομική αξιολόγηση! Στο υπουργείο δεν είμαστε καθόλου έτοιμοι για κάτι τέτοιο!

-Το ξέρω Δημήτρη παιδί μου, όμως ήδη έχει διαρρεύσει αυτή η πληροφορία και θέλω να προλάβουμε...

-Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη που σας διακόπτω, όμως ειλικρινά δε θα μπορέσουμε να κάνουμε κάτι τέτοιο στους επόμενους τρεις μήνες, που έχουμε μπροστά μας, ακούστηκε να λέει ο Διοικητής της Τραπεζής Ελλάδος Κωνσταντίνος Παπαδημάκης.

-Και όμως θα προλάβουμε, και θέλω να κανονίσουμε το συντομότερο μια ομάδα τεχνοκρατών για να μεταβεί στο Πεκίνο!

-Στο Πεκίνο;

-Ναι, ήδη έχω κάνει μια επαφή με τον Κινέζο Πρόεδρο και θέλω να δούμε πώς θα προχωρήσει.

-Ωραία, και ας πούμε ότι δέχονται, πώς, με τι ανταλλάγματα;

-Δημήτρη, λέω να ξεκινήσουμε με την επέκταση ελέγχου του λιμανιού, με τη μείωση φόρων εισαγωγής, καθώς και με δημιουργία εργοστασίων παραγωγής προϊόντων υψηλής τεχνολογίας. Θέλω η ομάδα να φύγει άμεσα, για να μας δοθεί ολοκληρωμένη η πρόταση της Κινεζικής Κυβέρνησης.

-Καλώς Πρόεδρε, θα το κανονίσω άμεσα, από το Εξωτερικών, σε συνεργασία με την κινεζική Πρεσβεία για όλες τις λεπτομέρειες!

-Χαίρομαι! Κύριοι, οι στιγμές είναι κρίσιμες! Και μετά από τον θάνατο του Καρυπίδη, τα πράγματα είναι εξαιρετικά δύσκολα. Φροντίστε για τα όσα ειπώθηκαν απόψε σε αυτό το γραφείο να μείνουν εδώ! Δε σας θέλω κάτι άλλο, να ετοιμαστούμε για την ψηφοφορία.

-Μια στιγμή Αλέξανδρε, θέλω να σου πω κάτι ιδιαιτέρως.

Είχαν μείνει πλέον οι δυο τους σε εκείνο το γραφείο...

-Πείτε μου Πρόεδρε!

-Αλέξανδρε, θέλω να ετοιμαστείς, αύριο το πρωί πας στο Άγιο Όρος.

-Μα πρέπει να προλάβω να ετοιμάσουμε την ομάδα για το Πεκίνο! Γιατί να πάω στο Άγιο Όρος;

-Όχι, Αλέξανδρε! Δε μίλησα ποτέ με τον Κινέζο ομόλογό μου!

-Και τότε...τι είναι όλα αυτά που είπατε πριν;

-Μια καλοστημένη μπλόφα!

-Τι;

-Αυτό που άκουσες Αλέξανδρε. Ήταν μια μπλόφα. Κάποιοι μέσα και έξω από τη Βουλή, δε θέλουν να πετύχει το σχέδιο αυτό! Και δεν εμπιστεύομαι κανέναν άλλον εκτός από εσένα, ούτε καν τον ίδιο μου τον γιο. Το σχέδιο που ήθελα να σου εμπιστευτώ πριν από δυο ήμερες, σκόπιμα το συζήτησα πρώτα με τον γιο μου και ύστερα με τον δωσίλογο τον Παπαδημάκη! Ενώ στον Καρυπίδη είχα αναφέρει μόνο την πρόθεσή μου και τίποτα παραπάνω. Ένας από τους δυο το διέρρευσε σε κάποιους που ήταν σε θέση να με απειλήσουν! Κατάλαβες; Και κάτι ακόμα, στη σημερινή ολομέλεια της Βουλής για το εκλογικό νομοσχέδιο. Θα ανακοινώσω από το βήμα, και τον επόμενο Αντιπρόεδρο!

-Ποιον θα ορίσετε Πρόεδρε ;

-Αλέξανδρε, θα είσαι ο επόμενος Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κυβέρνησης!

-Μα... Θα αποκλείσετε τον γιο σας;

-Ο γιος μου, είναι πολύ μικρός για να αναλάβει στην πρώτη του κιάλας θητεία και τα καθήκοντα του Αντιπροέδρου, και ακόμα δεν ξεκαθάρισα αν αυτός είναι ο προδότης ανάμεσά μας! Και ο χρόνος μας πιέζει, ό,τι είναι να γίνει πρέπει να γίνει άμεσα, και ελπίζω να προλάβουμε!

-Με τιμά πολύ η εμπιστοσύνη που μου δείχνετε! Ελπίζω να ανταποκριθώ στα νέα μου καθήκοντα.

Οι σκιές της εξουσίας πέφτουν βαριές στα υπόγεια της Βουλής, όπου ο αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κυβέρνησης ανακαλύπτεται νεκρός.

Η αυγή μιας νέας εποχής μυστηρίου ξεκινά, καθώς ένας φάκελος με το σύμβολο μιας σκιάδους οργάνωσης φτάνει στα χέρια του Πρωθυπουργού.

Μια αιφνίδια συνάντηση θα ξεδιπλώσει την αρένα ενός άγριου αγώνα για την κυριαρχία των μεγάλων συμφερόντων, απειλώντας να διαταράξει τις παγκόσμιες οικονομικές ισορροπίες.

Στον κόσμο αυτής της πολιτικής τρικυμίας, ο Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών, Αλέξανδρος Δουμπιώτης, καλείται να αναλάβει τον ηγετικό ρόλο της χώρας σε μια εποχή αφόρητης οικονομικής καταστροφής.

Μέσα από μια περίπλοκη σειρά γεγονότων, ανακαλύπτει αιώνια κρυμμένα μυστικά και καλείται να κάνει τις πιο αποφασιστικές επιλογές της ζωής του.

Θα μπορέσει να αντεπεξέλθει στην ανελέητη πίεση του χρόνου, να ανατρέψει τους εχθρούς του και να κρατήσει κρυφό το επώδυνο μυστικό του;

Ή θα καταποντιστεί από αυτούς που είναι έτοιμοι να αποκαλύψουν την αλήθεια;

Μπορεί να πετύχει το «Ματ των ανόητων», εξαλείφοντας τους αντιπάλους του σε αυτό το πολυεπίπεδο σκάκι πολιτικής και εξουσίας;

Ή θα καταλήξει απλά μια αόρατη υποσημείωση στις σελίδες της σύγχρονης πολιτικής ιστορίας;

Εντυπωσιακές πολιτικές ίντριγκες, αμείλικτες μάχες για εξουσία και ένα μυστήριο που απειλεί να καταρρίψει όλα όσα γνωρίζουμε, περιλαμβάνονται σε αυτό το βιβλίο, ένα αγωνιώδες πολιτικό θρίλερ, που θα σας κρατήσει καθηλωμένους μέχρι την τελευταία σελίδα.